

VIERSPRONG

Vier eenakters/wagenspelen

1. De vervloeking
2. Dure schoenen
3. Potverteren
4. De ravengalg

door

THEO A. VAN DER PUT

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VIERSPRONG** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **THEO A. VAN DER PUT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1998 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

VIERSPRONG.

In de vier eenakters/wagenspelen uit deze bundel bewandelen de karakters wegen, die tot dan toe onbekend voor hen waren. De een wat dichter bij huis dan de ander, maar de wegen die hun pad kruisen, de gebeurtenissen die hen overkomen, veranderen het verdere verloop van hun leven voorgoed; bij de een wat meer dan bij de ander.

1. De vervloeking.

Een eenakter voor 2 dames en 2 heren.

De dochter van een kasteelheer spookt elke avond tussen elf en twaalf uur in en om de kerk, waarin zij zelfmoord pleegde en begraven ligt. Een werkeloze jongeman probeert met de twijfelachtige ondersteuning van de kasteelheer en de goede raadgevingen van een oude vrouw, haar te verlossen van de vervloeking.

2. Dure schoenen.

Een eenakter voor 4 dames en 3 heren.

Een gierige boer is verkikkerd op een paar schoenen. De vrouw van de schoenmaker verzint een list om hem de schoenen te slijten en toch de volle prijs te vangen. De boerin en de meid, de dokter en de pastoor staan voor een raadsel.

3. Potverteren.

Een eenakter voor 1 dame en 2 heren.

Een arme schoenmaker volgt zijn droom en vindt via een omweg een fortuin. Zijn trouweloze vrouw en een hebzuchtige bedelaar ervaren dat kwaad tot erger voert.

4. De ravengalg.

Een eenakter voor 4 dames en 4 heren.

Een eerlijke en twee oneerlijke marskramers gaan een weddenschap aan. De eerlijke verliest de weddenschap, zijn ransel en zijn ogen. Door een gesprek tussen drie raven her- wint hij niet alleen zijn zicht, maar met enige hulp van de paleiswacht, ook de liefde van de prinses. De twee marskramers verliezen door hun volharding in het kwaad tenslotte alles.

DE VERVLOEKING

PERSONEN: (in volgorde van opkomst)

Karel Driest - een werkeloze jongeman

Zelda - een oude vrouw

Jonkheer Bram ter Velde - een kasteelheer

Freule Nicolien ter Velde - zijn dochter

PLAATS VAN HANDELING:

In en om het buitenportaal van een kerk.

KORTE INHOUD:

De dochter van een kasteelheer spookt elke avond tussen elf en twaalf uur in en om de kerk, waarin zij zelfmoord pleegde en begraven ligt. Een werkeloze jongeman probeert met de twijfelachtige ondersteuning van de kasteelheer en de goede raadgevingen van een oude vrouw, haar te verlossen van de vervloeking.

*Vrij naar het volkssprookje “De verwenste dame” uit de Liemers, zoals vastgelegd in “Nederlandse Volkssprookjes”, Prisma-boeken nummer 1793.

Karel: *(ligt in het buitenportaal te slapen. De ochtendschemer breekt net door. Een haan kraait één keer. Zelda komt aangesloft leunend op een stok. Stopt bij Karel en port hem met haar stok. Karel schiet wakker)*

Zeg, oud wijf, wat moet al die stampij?

Zelda: Stampij, stampij? Ik tikte je even voorzichtig met mijn stok aan, meer niet. Heb je misschien een stuivertje voor een zieke, arme, oude vrouw? Een stuk brood? Een kaaskorst?

Karel: Als ik het had, kon je het krijgen. Maar ik heb geen werk, geen cent op zak en al vijf dagen niks gegeten. Ik droomde net van een goed gedekte tafel en een hele mooie meid die me wou versieren. Maak jij me wakker.

Zelda: Vijf dagen geen eten en dan nog dromen van een verleidelijke meid? Je bent een flinke vent. Weet je zeker dat het een droom was? Waar was je toen het twaalf sloeg?

Karel: Hier en ik sliep.

Zelda: *(in zichzelf)* En ze heeft hem met rust gelaten! Dat is een goed teken. *(gewone stem)* Luister eens, jongen...

Karel: Zeg maar Karel. Ik luister, maar ik hoor niks.

Zelda: Luister eens naar mij...

Karel: Naar wie anders?

Zelda: Zwijg, en luister! Als je van je armoe af wil, zal ik je helpen, maar alleen als ik meedeel.

Karel: Ik heb niks te verliezen en ik ben niet gierig: de helft.

Zelda: En je doet precies wat ik zeg?

Karel: Alsof je mijn eigen oma was.

Zelda: Geen flauwekul, het kan je je leven kosten.

Karel: Alsof dat zoveel waard is.

Zelda: Blijf hier dan liggen en wacht. Als er iemand komt, dan zeg je dat je honger hebt en werk zoekt. Vanavond ben ik weer hier. *(Bram komt "in de verte" aangelopen met een gebroken jachtgeweer onder de arm. Zelda slaat een kruis)* Heilige Maria, daar komt de jonker, ik ben weg, doe maar of je slaapt.

Bram: *(stopt voor het portaal, sluit het geweer en port Karel met de punt van zijn laars)* Zeg, zwerver! Wat doe je hier in mijn kerkportaal?

Karel: Ik probeer te slapen. *(hij komt half overeind)* Verrek nou! Een pastoor met een geweer?

Bram: Een pastoor?

Karel: Ja, wat anders? De kerk is van de pastoor, tenminste bij ons.

Bram: *(breekt zijn geweer)* Ah, je komt van het zand natuurlijk. Dat kan niet missen. Luister eens, zwerver.

Karel: Ik doe vanmorgen niet anders.

.....

DURE SCHOENEN

PERSONEN: (in volgorde van opkomst)

Stien Klopper-Vergeer - de vrouw van de schoenmaker

Jan Sufkes - een gierige boer

Trees Sufkes-Verhappen - zijn vrouw

Berta - de meid

Dr. van der Laar - de dokter

Eerw. hr. Knetelmans - de pastoor

Juffr. Dora - de pastoorsmeid

PLAATSEN VAN HANDELING:

Bij de uitstalkraam van schoenmakerij Cris Klopper en op de deel van de boerderij van Jan Sufkes.

KORTE INHOUD:

Een gierige boer is verkikkerd op een paar schoenen. De vrouw van de schoenmaker verzint een list om hem de schoenen te slijten en toch de volle prijs te vangen. De boerin en de meid, de dokter en de pastoor staan voor een raadsel.

*Vrij naar het volkssprookje "Ieperdewiep Aperdewaap" uit de Antwerpse Kempen, zoals vastgelegd in "Nederlandse Volkssprookjes", Prisma boeken nummer 1793.

Stien staat naast de uitstalkraam met schoenen. Jan komt aanlopen en stopt voor de kraam, kijkt schuins naar Stien.

Stien: Goedemorgen, boer Sufkes. Aan de wandel? Moet er bij jullie niet gewerkt worden?

Jan: Werken? Dat doet Trees wel. *(kijkt langs Stien naar binnen)* Is er geen mens thuis?

Stien: Ik ben er toch! Is dat niet goed genoeg? *(ze schikt haar haren en kleren, trekt haar trui strak over haar boezem)*

Jan: *(pakt een glanzende bruine schoen van de uitstalling)* Dat weet je wel beter. Is Cris er echt niet?

Stien: Als je die schoenen wilt kopen, kun je dat ook bij mij. Of kom je daar niet alle dagen voor, boer Sufkes?

Jan: Jawel, ook voor die schoenen, Stientje, en je mag gerust Jan zeggen.

Stien: *(pakt Jan de schoen af en zet hem terug op de kraam)* O, gaat het op die toer. Jan, hè?! Of nog liever Jantje? Nou, je weet het al veertien dagen, Jantje: negenennegentig gulden en vijftig cent kosten ze.

Jan: Zelfs voor mij, Stientje? Hou je dan niet een heel klein beetje van me?

Stien: Zelfs voor jou, Jan, al maak je nog honderd keer van die flauwe smoesjes. *(ze pakt de schoenen, gaat dicht bij Jan staan en houdt de schoenen onder zijn neus)* Ruik eens, Jantje, echt leer. Wil je ze nou hebben of niet?

Jan: Nou graag! *(legt zijn handen op de borsten van Stien)*

Stien: *(duwt lachend Jan's handen weg)* Ho, ho, niet brutaal worden, Jantje. Ik heb het over deze schoenen.

Jan: Die kan ik niet betalen.

Stien: Wat ben je toch een gierige mens. En jullie Trees dan? Ik wed dat die wel een oude sok heeft.

Jan: Dat zou ik niet weten. Maar als jij denkt dat ik gierig ben, dan moet je maar eens met ons Trees proberen te handelen.

Stien: Jullie Trees gieriger dan jij? Dat gelooft geen mens.

Jan: Dat zal best, maar ik weet het. Ik geef er vijftig gulden voor.

Stien: Weet je wat, Jan? Om van het gezeur af te zijn, geef ik ze weg. Gratis en voor niks. *(Jan wil meteen de schoenen pakken. Stien trekt de schoenen terug)* Je hoeft ze niet te betalen, je hoeft er niks voor te doen, maar je moet er wel iets voor laten.

Jan: En dat is?

Stien: Je mag een week niet praten.

Jan: En als de mensen iets vragen?

Stien: Dan mag je alleen antwoorden met ... *(ze fluistert in Jan's oor)*

Jan: Anders niks?

Stien: Anders niks.

Jan: *(pakt de schoenen, en wrijft ze met zijn mouwen op)* Makkelijk zat. Die ben je kwijt. *(hij trekt zijn klompen uit en de schoenen aan en loopt trots naar huis. Trees staat op de deel te wachten)*

Trees: Zo, ben je daar. Wat dacht je: ons Trees kan de boerderij wel in haar eentje aan? Je hebt zeker weer naar de mooie ogen van Stien staan te gapen. *(Jan steekt Trees bijna zijn klompen in haar gezicht en zet ze dan demonstratief op de grond)* Hou die maar aan, er is nog zat te doen voordat we gaan eten.

Berta: *(komt naar buiten)* Vrouw Sufkes, hebt u dat gezien? De boer heeft nieuwe schoenen. Is dat niet zonde, om daarmee op het land te werken?

Trees: Jan, hoe kom jij aan die schoenen?

Jan: *(steekt beurtelings zijn rechter en zijn linkerschoen omhoog)* 'K lach v'r acht.

Berta: Wat zegt hij nou? Hebt u dat verstaan, vrouw Sufkens?

Trees: Heb jij die schoenen bij Stien gekocht?

Jan: 'K lach v'r acht.

.....

POTVERTEREN

PERSONEN:

Hendrik - een schoenmaker

Katrien - zijn vrouw

Sjaak - een bedelaar

PLAATSEN VAN HANDELING:

Voor het huis van de schoenmaker in een dorp in de Brabantse Peel en op de Amstelbrug te Amsterdam.

KORTE INHOUD:

Een arme schoenmaker volgt zijn droom en vindt via een omweg een fortuin. Zijn trouweloze vrouw en een hebzuchtige bedelaar ervaren dat kwaad tot erger voert.

*Vrij naar het volkssprookje “De schoenlapper van Oosterlittens” uit Friesland, zoals vastgelegd in “Nederlandse Volkssprookjes”, Prisma-boeken nummer 1793.

Het is vroeg op de dag. Hendrik, met een reistas om, en Katrien komen achter elkaar uit hun huis.

Katrien: Je bent knettergek. Drie dagen op de Amstelbrug.

Hendrik: Vrouw, je luistert niet. Alsof ik wakker was, zo echt was het.

Katrien: Het was een droom, stommeling, een droom. Ga maar terug achter je leest, daar is het te verdienen, niet in dat verdorven Amsterdam.

Hendrik: Drie nachten precies dezelfde boodschap. Daar heb ik wel drie dagen voor over.

Katrien: Drie dagen? Dat duurt verdomme een week met de reis erbij. En waar moet ik ondertussen van leven?

Hendrik: Schud jij je ouwe sok maar leeg.

Katrien: Mijn ouwe sok? Dan wijs jij die maar eens aan. Ik zou niet weten waar ik moet zoeken.

Hendrik: Dat is dan jammer, dan eet je maar turf. Hou doe, en vergeet de geit niet op het gras te zetten. *(hij loopt weg)*

Katrien: Klootzak, kom terug! Je gaat naar de wijven, hè! Hoerenloper! Als je nou niet terugkomt, dan blijf je maar voorgoed weg. *(Katrien gaat naar binnen. Op een brug loopt Hendrik heen en weer. Een bedelaar die verschrikkelijk kreupel lijkt te zijn, staat aan het begin van de brug)*

Sjaak: Aalmoes, een aalmoes voor een werkeloze kreupel. *(er valt een munt voor zijn voeten, hij raapt hem op. Sarcastisch)* Het is niet waar! Een hele stuiver! Mijn dag is weer gemaakt. Dank u wel, freule, dank u wel, God zal het u lonen. *(hij draait zich om en loopt, zonder iets te mankeren, wijzend naar Hendrik)* Van jou snap ik dus geen moer. Je hebt al drie dagen het heen en weer op mijn Amstelbrug. Je bedelt niet, en dat is maar goed ook, want dit is mijn stek. Je hebt geen wijf bekeken, volgens mij heb je keien in plaats van kloden, en om een neut ben je ook niet geweest. Hoe zit dat eigenlijk met jou?

Hendrik: Wat heb jij daar mee te maken?

Sjaak: Niks. Maar als ik het aan die agent daarginds vertel, dan komt hij toch even vragen, denk ik. Waar kom jij eigenlijk vandaan?

Hendrik: Daar heb je ook niks mee te maken en als die agent komt, zal ik hem eens vertellen hoe kreupel jij echt bent.

Sjaak: Het is al goed, ik had weer eens een grote bek, vanwege die rottige stuiver; de mensen schamen zich nergens meer voor. Maar dat wil niet zeggen dat jij me niet kunt vertellen waarom je hier al dagen loopt te niksen.

Hendrik: Droom jij wel eens dat je rijk bent?

Sjaak: Man, dan ben je bij mij aan het enige echte adres. Zelfs als ik even een oogje dichtknijp, hier tegen de leuning in de zon, dan stapelt het goud zich meteen aan mijn voeten op.

Hendrik: Nou goed. Een week geleden had ik drie nachten achter elkaar precies dezelfde droom. Een hele mooie dame in het wit zei dat ik drie dagen op de Amstelbrug moest gaan staan en dat dan mijn fortuin gemaakt zou zijn.

Sjaak: En?

Hendrik: Niks.

Sjaak: Precies. Dromen zijn bedrog.

Hendrik: Ik durf niet goed naar huis, want daar zit Katrien te wachten met een vlijmscherpe tong en een humeur zo ranzig als vet. Zeker als ze ziet dat ik met lege handen thuiskom. Ik was er zo zeker van dat mijn droom echt was.

Sjaak: (*lachend*) Dat was hij ook: een echte droom. Ach jongen, wat zal ik je vertellen. Dromen? Allemaal nep. Neem mij nou. Ik droomde onlangs twee keer op één nacht van hetzelfde huisje. Het had een uithangbord met een schoenlappersleest erop. Opzij lag een klein stukje land met gras en daarop graasde een geit aan een paaltje. Op dat paaltje stond een vaas met bloemen erin, die werden door de geit opgegeten en toen werd die vaas een koperen pot gevuld met goudstukken. Moet ik nou meteen als een idioot gaan zoeken naar een geit die bloemen verandert in goud? Nee jongen, dromen, allemaal bedrog.

.....

DE RAVENGALG

PERSONEN: (in volgorde van opkomst)

Lichter - eerste oneerlijke marskramer

Lubber - tweede oneerlijke marskramer

Modest - een eerlijke marskramer

Kra - eerste raaf

Kraka - tweede raaf

Krakaka - derde raaf
Wakker - de paleiswacht
Suzanne - de prinses

PLAATSEN VAN HANDELING:

Langs de weg, en bij en op een laag schavot, waarop wisselend een galg, de deur van een herberg, het hek van de paleistuin en een "bos" geplaatst kunnen worden.

KORTE INHOUD:

Een eerlijke en twee oneerlijke marskramers gaan een weddenschap aan. De eerlijke verliest de weddenschap, zijn ransel en zijn ogen. Door een gesprek tussen drie raven herwint hij niet alleen zijn zicht, maar met enige hulp van de paleiswacht, ook de liefde van de prinses. De twee marskramer verliezen door hun volharding in het kwaad tenslotte alles.

*Vrij naar het volkssprookje "De drie kousenkerels" uit de Gelderse Achterhoek, zoals vastgelegd in "Nederlandse Volkssprookjes" Prisma-boeken nummer 1793.

Op de voorgrond de weg. Links en enigszins daarachter het lage schavot met de galg. Lichter, Lubber en Modest, ieder met een ransel op de rug, komen achterelkaar van rechtsachter op en blijven zwijgend "op de plaats" lopen. Kra "landt" op het schavot.

Kra: Kra, kra, wat is het hier stil. Brr, kraa, brr. (*Kraka komt vanachter op het schavot*)

Kraka: Kra, kra, dag mijn zustertje. Kraa. Wat kijk je bedrukt?

Kra: Kra, kra, dag mijn zustertje. Voel je het niet. Kraa. Het is hier heel erg rustig. Kraka Kra, kra, nu je het zegt, te rustig. Kraa, kraa. (*Krakaka "landt" wat stuntelig tegen de zijkant van het schavot. Kra met een krakend lachje tegen Kraka*) Kraa, kraa, en dat na dertig lessen.

Kraka: (*achter haar vleugel*) Dertig? Ruim veertig zul je bedoelen. Kraa, kraa.

Krakaka: (*kreunend*) Krauw, krauw, lachen jullie maar, overmorgen heb ik mijn brevet. Krauw, al moet ik er bij doodvallen. (*stapt wat moeizaam op het schavot*) Kra, kra, dag zustertjes. Er deugt hier iets niet. Krauw, ik voel het aan mijn zere knie.

Kra: Dat zeiden wij ook al. Er gaat iets engs gebeuren.

Kraka: Iets vals.

Krakaka: Iets slechts. Met mensen.

Kra: Met wie anders? *(de marskramers komen in ganzenmars naar voren)*

De raven: Kraa, kraa, kraa, met wie anders? Kra, kra, kra, met wie anders? *(ze "vliegen" alle drie weg. Op het schavot wordt de galg verwisseld voor de deur van herberg "De Ossekop")*

Lichter: Ik ben nondetju uitgedroogd. Ik zou een kan bier zo in één keer kunnen opzuipen. Wat zeg ik? Een emmer.

Lubber: Is het niet al erg genoeg, de godgansen dag met dat ransel op mijn rug, zonder dat jij de hele tijd over bier loopt te zeuren. Je bent een verrekte sadist, mijnheer de oplichter.

Lichter: Als je mijn naam niet kunt onthouden, hè, stuk onbenul, dan zeg je maar: Mijnheer Lichter.

Lubber: Hoor nou, hoor nou, gaan we chique doen? Nou, dan noem je mij maar: Landheer Lubber.

Lichter: Ha, Landheer Lubber, hè? Zelfs dat beetje zand in de zoom van je broekspijpen is nog gestolen.

Modest: Mooi is dat: de pot verwijt de ketel dat hij zwart ziet. *(Lichter en Lubber draaien tegelijk om naar Modest)*

Lubber: Waar bemoei jij je mee, betweter.

Lichter: Wat bedoel jij daarmee, hè manneke?

Lubber: Dat wij allebei oplichters zijn, dat bedoelt hij daarmee.

Lichter: Zo, zo, wij zijn oplichters, hè, en wat maakt dat de eerlijke mijnheer Modest dan wel? Ha, je weet het niet, hè? Zal ik het dan maar zeggen, hè? Een armoedzaaier!

Lubber: Ja, ja, dat is een goeie, Lichter! Modest de armoedzaaier, de koning van niks en nergenshuizen.

Modest: Lachen jullie maar, met al jullie geld. Maar ik durf te wedden, dat ik met mijn ene, eerlijk verdiende daalder verder zal komen dan jullie met je honderd daalders van bedrog.

Lichter: O, hij wil wedden, hè. Om die ene hoerige daalder, hè?

Lubber: De sukkel. Wedden? Hij? Om zijn versleten broek zeker, of die afgetrapte schoenen van hem?

Modest: Om mijn ransel met inhoud! *(houdt zijn rechterhand op)*

Lichter: Hè, om zijn ransel? Die is gek! Heel goed, om zijn ransel! *(spuugt in zijn hand en slaat die op de hand van Modest)*

Lubber: Om zijn ransel! *(doet als Lichter)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto